

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.565 van 10 augustus 1998

A. 54.977/VIII-332
(voorheen VI-11.591)

In zake : **VAN DER PUTTEN** Elise,
Jean Jaurès laan 28
1030 Brussel,

tegen :

**de bestuurscommissie van
de rechtspersoonlijkheid van de
Nationale Plantentuin van België.**

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 3 december 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Elise VAN DER PUTTEN de nietigverklaring vordert van de beslissing van 23 september 1993 van de bestuurscommissie van de Nationale Plantentuin van België waarbij aan haar tewerkstelling als boekhoudster van de "rechtspersoonlijkheid" van de Plantentuin een einde wordt gemaakt;

Gelet op arrest nr. 70.838 van 16 januari 1998 waarbij de debatten heropend worden en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gezien het aanvullend verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 1998;

Gehoord het verslag van mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEMEZ, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. VAN DER MERSCH, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die aan de bestreden handeling voorafgegaan zijn en die dienstig zijn voor het onderzoek van het geding, uiteengezet zijn in arrest nr. 70.838 van 16 januari 1998; dat de verwerende partij na de indiening van het eerste verslag medegedeeld heeft dat verzoekster onbezoldigd verlof had gevraagd, dat voor het overige gelijkgesteld is met een periode van dienstactiviteit, om bij het gemeentebestuur van Evere een proeftijd te kunnen doormaken, dat dit verlof haar toegekend werd en dat betrokkene bij besluit

van het college van burgemeester en schepenen van 8 oktober 1996 bij het gemeentebestuur van Evere in vast verband benoemd is; dat verzoekster erop wijst dat zij er als opsteller benoemd is;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat ze geen administratieve overheid is in de zin van artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dat de Raad bijgevolg niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

Overwegende dat de bestuurscommissie van de Nationale Plantentuin van België opgericht is door de overheid, die ook de organisatie ervan geregeld heeft; dat ze onderworpen is aan dwingende regels en aan verschillende vormen van controle, inzonderheid aan toezicht en budgettaire en financiële controle vanwege de overheid; dat de taak van beheer van het patrimonium van de Plantentuin een taak van openbare dienstverlening is; dat de verwerende partij voor haar personeelsbeleid over een eenzijdige beslissingsbevoegdheid beschikt; dat het wel degelijk om een administratieve overheid gaat en dat de Raad van State bevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

Overwegende dat de verandering in de ambtelijke situatie van verzoekster de vraag doet rijzen of het belang dat zij bij de nietigverklaring van de bestreden handeling heeft een dadelijk belang is; dat zij betoogt dat ze nog altijd van dat belang, zowel op materieel als op moreel gebied, doet blijken; dat zij, wat het materieel belang betreft, aanvoert dat haar wedde bij het gemeentebestuur van Evere lager is dan de wedde die zij als eerste correspondente der vorsing bij de Nationale Plantentuin van België ontving, vermeerderd met de jaarlijkse premie die verbonden is aan haar ambt van boekhoudster van de rechtspersoonlijkheid van de

Nationale Plantentuin van België; dat ze eveneens aanvoert dat ze bij het gemeentebestuur van Evere minder goede loopbaanperspectieven heeft, gezien haar leeftijd en de voorwaarden waarvan haar bevordering afhankelijk gesteld is; dat ze voorts onderstreept dat ze wegens haar gedrag bij de bestreden handeling uit haar ambt ontzet is en dat ze er een moreel belang blijft bij hebben dat in een vernietigingsarrest vastgesteld wordt dat over haar gedrag een negatief oordeel uitgesproken is zonder dat zij aangemaand is om daarover uitleg te verstrekken; dat zij meent hetzelfde moreel belang te hebben als de ambtenaar aan wie een tuchtsanctie opgelegd is en erop laat volgen dat "als de bestreden handeling niet nietig verklaard wordt, het zeer negatieve oordeel dat de verwerende partij uitgesproken heeft over (haar bekwaamheid) en de wijze waarop zij haar ambt uitoefent blijft bestaan, zonder dat zij uitleg heeft kunnen verstrekken"; dat ze voorts onderstreept dat ze pas na veel moeite een nieuwe betrekking gevonden heeft en dat haar het behoud van een moreel belang bij de nietigverklaring van de bestreden handeling ontzeggen "een nadelig gevolg heeft, aangezien de "ontslagen" ambtenaar, om zijn belang te bewaren, werkeloos zou moeten blijven en, vooral, niet zou mogen pogen uit die situatie te raken door een nieuwe betrekking te ambiëren, zolang de Raad van State zich niet over zijn beroep uitgesproken heeft";

Overwegende dat de bestreden handeling de beslissing is waarbij aan verzoeksters tewerkstelling als boekhoudster van de rechtspersoonlijkheid van de Plantentuin een einde gemaakt wordt; dat noch uit de processtukken, noch uit de stukken van het dossier blijkt dat de Nationale Plantentuin van België eveneens het initiatief zou hebben genomen om een einde te maken aan de betrekking van eerste correspondent der vorsing die verzoekster er uitoefende; dat verzoekster bij het

omschrijven van haar materieel nadeel voorbijgaat aan dat aspect van de situatie; dat het enige materieel nadeel dat uit de bestreden handeling voortvloeit het derven is van een jaarlijkse premie van ongeveer 35.000 frank, die verbonden is aan de uitoefening van het ambt van boekhoudster van de rechtspersoonlijkheid van de Plantentuin; dat verzoekster de noties nadeel en belang lijkt te verwarren; dat men oog dient te hebben voor het voordeel dat een eventueel vernietigingsarrest aan verzoekster zou opleveren; dat zij de jaarlijkse premie waarvan ze de derving betreurt alleen zou kunnen terugkrijgen als ze opnieuw het ambt van boekhoudster van de rechtspersoonlijkheid van de Nationale Plantentuin zou kunnen uitoefenen; dat dat ambt volgens de toepasselijke wets- en verordeningsbepalingen als bijberoep aan een ambtenaar van de Nationale Plantentuin van België toegewezen wordt; dat het niet meer kan worden toegewezen aan verzoekster, die niet meer die ambtelijke hoedanigheid bezit en gemeenteambtenaar geworden is;

Overwegende dat, ook al vertoont een niet-tuchtrechtelijke beslissing die genomen is wegens het gedrag van een ambtenaar in bepaalde opzichten - hoofdzakelijk wat de procedure betreft - gelijkenis met een tuchtrechtelijke beslissing, de aard van de maatregelen toch verschillend is; dat de tuchtrechtelijke beslissing inzonderheid gekenmerkt wordt door het punitieve aspect ervan en ze feiten bestraft waarvan, per definitie, aangenomen wordt dat ze laakbaar zijn en kunnen worden toegerekend aan de ambtenaar die ze gepleegd heeft; dat de niet-tuchtrechtelijke beslissing, die gericht is op de goede werking van de dienst, op zich geen waardeoordeel inhoudt en niet beoogt een straf op te leggen; dat wegens dat verschil in aard het moreel belang om een niet-tuchtrechtelijke maatregel te doen vernietigen niet kan worden gelijkgeschakeld met het

belang dat een ambtenaar erbij kan hebben dat een tucht-sanctie uit de rechtsorde verdwijnt; dat een vernietigingsarrest overigens niet onontbeerlijk is om verzoekster in staat te stellen bij de gewone rechtbanken een vordering in te stellen tot vergoeding van de schade die ze meent te hebben geleden;

Overwegende dat uit wat voorafgaat, volgt dat verzoekster niet van het dadelijk belang doet blijken dat vereist is om de nietigverklaring van de bestreden handeling te vorderen; dat er, gelet op de toedracht van de zaak, niettemin grond is om de kosten ten laste van de verwerende partij te brengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.